

и сичкы-тѣ публичны мѣста. *Т. 200.* Нѣкоя котка влѣзла въ ковачкѣ работницѣ (дюгень). *Сб. 23.* (см. дукянъ).

Дюгѣнски *пр.* лавочный. Азъ приглѣдахъ сичкитѣ дугенски смѣткы. *Х. I, 50.*

Дюдюль *с. м.* дѣвушка, которая одѣвается цѣтми при исполненіи извѣстнаго обычая во время бездождія. Мокаръ като дюдюль. *Ч. 185.*

Дюжина *с. ж.* дюжина. У насъ тврѣдѣ на рѣдко ще да има фамилия, коя-то да не е достигнала до едно тесте дѣтца, а пакъ по села-та виждатъ ги и по една дюжинѣ и повече. *Л. Д. 1869 р. 107.* (ср. дузина).

Дукянъ *см.* Дукинъ.

Дюлгеринъ* *с. м.* плотникъ. (*син.* блѣхчий, дрьводѣлецъ, зидаръ). Занаяте, кои-то бѣхъ имъ по нужды за въ село: зидаре (дюлгере), коваче, терзіе. *Л. Д. 1869 р. 131.* Не ли си найде майсторе дюлгере. *М. 571.* Размѣриха мѣсто-то, закопахъ темельтъ, захопахъ дюлгери. *Зк. 36.* Поарчи триста ялджии—хвани си млади дюлгери—направи сарай високи. *Пс. 11—12 р. 170.* (ср. дулгеринъ).

Дюлгерлікъ* (*dulguerlik s. t. Art du charpentier*) *с. м.* плотничье ремесло. Каменосѣчие и ваяние, блѣхчивство (дюлгерлікъ), земѣрие. *Пк. 142.*

Дюлгерщина* *с. ж.* строителное искусство. Итальянско-то искусство е пробилло пѣтъ тука въ Български-тѣ дрьворѣзници, дори и въ дюлгерщина-та, както са види чрезъ рагузски стари майстори. *Л. Д. 1875, 41.*

Дюлюмъ *с. м.* четверть десятины. Дюлюмъ заузѣма 40 бръзны на дълъш и 40 на ширъ и въ него ся насаждатъ 1600 лози. А уврътъ ся състон отъ 4 дюлюма. Види ся уврътъ да е по старо мѣрило, а дюлюмъ по послѣдно. *Пк. 73.* „Кѣщѣ-тѣ половина-тѣ съ дворъ или цѣлѣж, пять уврата лозіе на пѣсчано, 4 дюлюма нивѣж, два дюлюма цѣлинаж“. *Ч. 88.* (ср. сл. уврътъ, увратъ).

Дюля *с. ж.* айва. Ты щещъ виде майкѣ, баща, Кога роди върбѣ грозде И ракытѣ жълты дюле“. *Ч. 299.* (ср. дуля, дуля).

Дюменжия* (*dumendji s. t. Timonier*), *с. м.* кормчій. Кормчій—дюменжіа на корабы-тѣ. *Сб. 119.*

Дюменъ* (*dumen s. t. Gouvernail*) *с. м.* руль (*син.* кърмилло). Нека ся пусти по сине море на ладіжъ безъ кърмилло (дюменъ) и да иде да трѣси въ възвълнувано море пристанище. *Л. Д. 1870. 125.* Дунавъ я тихо покаралъ Камъ Стоянова гемия. Стоянъ си рано подра-